

Arrest

nr. 348 289 van 9 juni 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94 / 2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers vingerafdrukken werden geregistreerd in Kroatië op 27 juni 2023 in het kader van illegale grensoverschrijding en in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Vervolgens werden verzoekers vingerafdrukken wederom geregistreerd in Frankrijk op 17 juli 2023 in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Verzoeker reisde echter door en kwam op 24 juli 2023 toe op het Belgische grondgebied, waar hij op 25 juli 2023 wederom een verzoek om internationale bescherming indiende.

1.2. Er werd vastgesteld dat Kroatië de verantwoordelijke lidstaat was voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming in toepassing van de Verordening 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend. De gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris voor Asiel en Migratie trof op 31 oktober 2023 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

1.3. Verzoeker bood zich op 1 oktober 2024 aan bij het aanmeldcentrum, maar er werd vastgesteld dat de overdrachtstermijn van de bijlage 26 *quater* verstreken was, waardoor het verzoek om internationale bescherming in België zal worden behandeld.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 5 augustus 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtu origine te zijn. U hangt het soennitische geloof aan. U bent afkomstig van het dorp Zakhel behorend tot het district Kama, gelegen in de provincie Nangarhar. U ging tot de 7de of 8ste graad naar school en volgde koranles in de madrassa. Daarnaast was u actief in de landbouwsector en sloot u zich 8 à 9 maanden voor de machtsovername aan bij de Afghaanse lokale politie (ALP).

Nadat u 4 à 5 maanden werkzaam was voor de ALP, belden de taliban voor het eerst naar uw vader met de boodschap dat zij op de hoogte waren van uw job en u hiermee moest stoppen. De taliban belden uw vader 1 à 2 keren op, waarna uw vader u vroeg om terug op de gronden te komen werken. U bleef echter actief als politieagent omdat u redeneerde dat indien u met dit werk zou stoppen, u sowieso gevaar liep en de taliban u alsnog zouden vermoorden. Toen de machtsovername plaatsvond, kregen u en uw collega's het bevel van de commandant om alles achter te laten in de controlepost en te vluchten. U vertrok daarop met een vriend naar Jalalabad en daarna naar Kabul. U belde vervolgens uw maternale oom op en hij organiseerde uw vertrek.

U vertrok op 19 augustus 2021 uit Afghanistan. U reisde via Iran naar Turkije, waar u ongeveer een jaar woonde en werkte. U reisde daarna verder via Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië (waar u op 27 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende). Vervolgens reisde u verder via Slovenië, Italië, Zwitserland en Frankrijk (waar u op 17 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende). U kwam tot slot in België aan op 24 juli 2023.

Op 25 juli 2023 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in. De Dienst Vreemdelingenzaken vroeg in het kader van de Dublinakkoorden overname van uw dossier aan Kroatië. U bleef echter in België.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te zullen worden vermoord door de taliban vanwege uw vroegere werkzaamheden voor de ALP.

Ter staving van uw aanvraag legde u volgende documenten voor: een kopie van uw taskara.

Op 16 mei 2025 ontving het CGVS uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Om te beginnen dient te worden opgemerkt dat u zich aanvankelijk voor de Kroatische asielinstanties voordeed als R.(...) A.(...) A.(...) en verklaarde geboren te zijn op 2 maart 2005. Ook ten aanzien van de Franse asielinstanties gaf u een andere geboortedatum op, namelijk 3 juli 2003. Hiermee geconfronteerd op het CGVS, verklaarde u dat u niet in Kroatië wilde blijven en de smokkelaar u zei dat u zomaar iets mocht vertellen opdat ze u in een ander land niet zouden kunnen terugvinden en deporteren (CGVS, p. 19). U gaf aan dat u in Frankrijk om dezelfde reden een andere geboortedatum opgaf (CGVS, p. 19). Evenwel wijst dit gegeven erop dat u er niet voor terugdeinsde valse verklaringen af te leggen tegenover asielinstanties, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid reeds negatief beïnvloedt. Hierbij aanvullend merkt het CGVS op dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw eigen scholingsgraad, vermits u bij DVZ aangaf dat u ongeschoold was, maar bij het CGVS verklaarde dat u tot de 7de of 8ste klas naar school ging (zie verklaring DVZ d.d. 13/09/2023, punt 11; CGVS, p. 8). Dat u ook daarover inconsistente verklaringen aflegt, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

U haalde ten aanzien van het CGVS een vrees voor vervolging aan wegens uw vroegere werkzaamheden voor de Afghaanse lokale politie (ALP) (CGVS, p. 13).

Evenwel dient te worden vastgesteld dat er ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling voor de Afghaanse lokale politie. Ter zake verklaarde u dat u rond 8 à 9 maanden voor de machtsovername begon te werken voor de lokale politie bij een controlepost in Samarkhel (CGVS, p. 9). In dit verband merkt het CGVS op dat u ten tijde van uw Dublin interview initieel verklaarde dat u geen job had, om vervolgens bij de reisweg te verklaren dat u bij de lokale politie zat in Zakhel, van 2019 tot 2021 (zie verklaring DVZ d.d. 13/09/2023, punt 42). Daargelaten de vaststelling dat u uw job voor de lokale politie eerst onvermeld liet bij de DVZ, stelt het CGVS vast dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent zowel de timing als de plaats van uw beweerde tewerkstelling. Geconfronteerd met deze vaststelling, stelde u dat u tijdens uw Dublinprocedure op straat sliep en zich in een erg moeilijke situatie bevond waarbij u vaak ziek was, zodat sommige zaken van dit interview niet kloppen (CGVS, p. 9). U verklaarde dat ze destijds van u een antwoord verwachtten, zodat u sommige zaken zomaar had verteld (CGVS, p. 9). Hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor de moeilijke omstandigheden ten tijde van uw Dublinprocedure, kan uw uitleg de tegenstrijdigheden aangaande uw tewerkstelling geenszins verschoenen. Gezien het hier gaat om de concrete aanleiding van uw vlucht uit uw land van herkomst, kan worden verwacht dat u over dergelijke zaken consistente en eerlijke opeenvolgende verklaringen aflegt.

De geloofwaardigheid van uw beweerde tewerkstelling bij de lokale politie wordt verder aangetast door uw verklaringen omtrent uw opleiding en takenpakket. Zo verklaarde u dat u een zes maanden durende opleiding volgde in Samarkhel, waar u leerde hoe u een Kalasjnikov kon gebruiken, hoe u patrouilles moest uitvoeren en waar u werd verteld dat jullie gearresteerde talibanleden niet slecht mochten behandelen (CGVS, p. 9). Uit de beschikbare landeninformatie blijkt echter dat de opleiding bij de ALP slechts vier weken in beslag nam (zie map 'landeninformatie'), zodat het onwaarschijnlijk is dat u een halfjaar durende training zou hebben gekregen. U verklaarde voorts ten aanzien van de DVZ dat u samenwerkte met de Amerikanen in die zin dat u samen met hen in de auto zat tijdens het patrouilleren in het dorp (zie vragenlijst CGVS, punt 5). Wanneer u bij het CGVS gevraagd werd of u ooit samenwerkte met buitenlandse diensten, antwoordde u echter dat de Amerikanen soms naar uw regio kwamen, maar u zelf niet met hen heeft samengewerkt (CGVS, p. 12). U zei enkel dat ze soms passeerden aan uw werkplaats om naar andere plaatsen te gaan, vermits de lokale politie nooit samenwerkt met de Amerikanen (CGVS, p. 12). De optelsom van tegenstrijdigheden doorheen het verloop van uw asielpcedure doen op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde werkzaamheden voor de ALP.

U legde overigens geen documenten neer die uw tewerkstelling bij de lokale politie kunnen ondersteunen. In dit verband verklaarde u dat al uw documenten op de werkplaats lagen in de controlepost, en u deze niet heeft meegenomen (CGVS, p. 3). Gevraagd of u foto's heeft van tijdens uw werk, antwoordde u van niet (CGVS, p. 14). Wanneer u nogmaals werd gevraagd hoe het komt dat u geen foto's heeft, zei u dat er wel een paar collega's waren die foto's hadden getrokken, maar alles op de werkplaats lag en werd vernietigd na de machtsovername (CGVS, p. 14). De vaststelling dat u geen enkel tastbaar bewijs kan neerleggen van uw werkzaamheden bij de lokale politie, doet echter verdere twijfels rijzen over de waarachtigheid van uw job.

Behoudens het feit dat er ernstige twijfels bestaan over uw profiel als lokale politieagent, moet ook worden opgemerkt dat u evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk persoonlijk gevisieerd werd door de taliban. Ter zake verklaarde u dat de taliban uw vader voor de eerste keer telefonisch bedreigden toen u al 4 à 5 maanden aan het werk was, waarbij ze eisten dat u met uw werk zou stoppen (CGVS, p. 15). Gevraagd of u na deze telefoons voorzorgsmaatregelen nam tegen de taliban, zei u dat u continu oplette als u naar huis ging en niemand ervan verwittigde dat u op verlof vertrok (CGVS, p. 16). Op de vraag of de taliban ooit op andere manieren communiceerden dan via de telefoon, antwoordde u negatief (CGVS, p. 16). U gaf tevens aan dat de taliban u nooit rechtstreeks hebben benaderd (CGVS, p. 16). Indien de taliban u daadwerkelijk wilden vermoorden omwille van uw job is het evenwel bevreemdend dat ze hiertoe niet méér acties ondernamen, gelet op uw verklaringen omtrent de kwalijke reputatie van deze organisatie. Zo verklaarde u dat de taliban tegen soldaten en politieagenten waren en hen arresteerden of vermoordden (CGVS, p. 14, 15). In het licht van deze verklaringen is de door u geschetste "zachte" aanpak van de taliban tegenover u dan ook erg twijfelachtig. Het is weinig waarschijnlijk dat een strategisch actor als de taliban dermate aarzelend zouden optreden indien u daadwerkelijk deel uitmaakte van de lokale politie.

Voorts is het opmerkelijk dat uw familie dan geen problemen meer heeft gekend sinds uw vertrek. U verklaarde dat de taliban overal in de dorpen aan de macht zijn, maar niet meer bij u thuis zijn geweest (CGVS, p. 18). U zei tevens dat ze uw vader niet meer hebben gebeld omdat hij zei dat hij niets te maken heeft met u en indien ze u ergens tegenkwamen, ze u mochten bestraffen (CGVS, p. 18). Indien u daadwerkelijk en actueel een doelwit van de taliban zou zijn geweest kan evenwel worden verwacht dat de taliban, van wie uit uw verklaringen blijkt dat ze reeds bij het eerste telefoongesprek over persoonlijke info over u beschikten, u mogelijks via uw familie onder druk zouden proberen te zetten. Op basis van voorgaande maakt u dan ook niet aannemelijk dat de taliban actueel naar u op zoek zouden zijn in uw herkomstregio, hetgeen verder in lijn ligt met de eerdere argumenten die wijzen op een gebrekkige geloofwaardigheid inzake uw profiel en de aan u gerichte bedreigingen.

Tot slot legde u ook tegenstrijdige verklaringen af omtrent de datum dat u Afghanistan zou hebben verlaten. Zo verklaarde u ten aanzien van de DVZ dat u op 7 maart 2022 het land verliet, terwijl u bij het CGVS aangaf dat u op 19 augustus 2021 bent vertrokken (zie verklaring DVZ d.d. 13/09/2023, punt 42; CGVS, p. 18). Geconfronteerd met deze inconsistentie, herhaalde u dat u destijds op straat leefde en veel zaken heeft

verteld die niet kloppen omdat u mentaal instabiel was en geen opvangcentrum had (CGVS, p. 18). Het CGVS benadrukt echter dat kan worden verwacht dat iemand die beweert voor zijn leven te vrezen en de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept, van bij het begin een eerlijk relaas brengt. Dat u naliert dit te doen, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in belangrijke mate. U geeft bovendien, zoals hiervoor al werd aangegeven, geen afdoende verklaring voor uw laakbaar gedrag.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. U legde enkel een kopie van uw taskara neer, dewelke hoogstens uw nationaliteit en identiteit aantoont. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijk document bijzonder relatief en volstaat dit op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf).

Ten aanzien van de opmerkingen die u aan het CGVS overmaakte op 16 mei 2025 en waarvan bijlage in het administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat deze geen ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming door het CGVS. Immers betreffen deze slechts een verduidelijking bij het aantal kogels dat het magazijn van een Kalasjnikov bevat, maar blijken deze geen inhoudelijke wijzigingen noch toevoegingen te omvatten.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanist an_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige

bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a)

de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_Citry_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van

een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige

regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen. Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn

met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Verzoekschrift, aanvullende nota's en stukken

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretische uiteenzetting over het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht vraagt verzoeker om als vluchteling te worden erkend omwille van zijn persoonlijke problemen met de taliban en omwille van zijn 'verwestering'.

- Verzoekers problemen met de taliban

Verzoeker meent dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt geconcludeerd dat zijn problemen met de taliban ongeloofwaardig zijn en dat bij de beoordeling onvoldoende rekening werd gehouden met zijn profiel.

- Wat zijn geboortedatum en identiteit betreft

Naar aanleiding van de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker andere persoonsgegevens had opgegeven bij de Kroatische en de Franse asielinstanties, geeft verzoeker toe dat hij dit deed op advies van de mensensmokkelaar opdat ze niet konden worden opgespoord en het land worden uitgezet, hetgeen volgens verzoeker geloofwaardig is, gelet op de situatie in Kroatië. Verzoeker citeert hierbij internetinformatie over *pushbacks* aan de Kroatische buitengrenzen.

Met betrekking tot zijn opleidingsniveau bevestigt verzoeker in zijn middel zijn verklaringen bij het Commissariaat-generaal. Hij zet uiteen dat hij ten tijde van het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op straat leefde.

- Aangaande zijn tewerkstelling bij de ALP

Verzoeker herhaalt dat hij ongeveer 8 à 9 maanden vóór de machtsvername bij de lokale politie was gaan werken op een controlepost in Samarkhel en geeft toe dat er verwarring is ontstaan over de periode van zijn tewerkstelling omwille van zijn verklaringen. Ter rechtvaardiging van zijn uiteenlopende verklaringen stipt verzoeker aan dat hij tijdens de Dublin-procedure op straat sliep en concentratieproblemen kende.

Hij wijst erop dat hij volledige verklaringen aflegde over zijn opleiding en zijn taken. Zo brengt hij in herinnering dat hij een opleiding van zes maanden volgde in Samarkhel waar hij leerde omgaan met een Kalasnikov en patrouilles leerde uitvoeren en hem verteld werd dat hij gearresteerde taliban-leden niet mocht mishandelen. Bij het corrigeren van zijn verklaringen op 16 mei 2025 gaf hij aan dat deze opleiding een maand duurde. Verzoeker beweert gedetailleerde verklaringen te hebben afgelegd over het aantal kogels in het magazijn van een Kalasnikov en ontkent met de Amerikanen te hebben samengewerkt.

Verzoeker geeft aan dat hij niet over documenten beschikt die zijn tewerkstelling bewijzen omdat hij bij de machtsvername het bevel kreeg om alles achter te laten bij de controlepost en te vluchten. Het is volgens verzoeker onredelijk om van hem te eisen dat hij documenten kan voorleggen omdat men, indien men vlucht omwille van de machtsvername, niet denkt aan het verzamelen van documenten.

Verzoeker wijst erop dat zijn vader reeds vóór de machtsvername telefonisch werd bedreigd door de taliban en dat hij voorzorgsmaatregelen nam. Naar aanleiding van het gegeven dat verzoeker nooit rechtstreeks werd benaderd, geeft verzoeker aan dat hij enkele maanden voor de machtsvername geen prioriteit was voor de taliban, maar dat de jacht op voormalige soldaten en politieagenten na de machtsvername wel een realiteit werd. Uit het zogeheten SEM-rapport van februari 2025 "*Return from abroad*" leidt verzoeker af dat hij een bijzonder risico loopt van zodra hij de grens zou oversteken omdat medewerkers van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten slachtoffer kunnen worden van vervolging of andere mishandelingen. Naar het oordeel van verzoeker is het cynisch dat de commissaris-generaal het opmerkelijk acht dat zijn familie sedert zijn vertrek geen problemen heeft ondervonden.

Voorts geeft verzoeker toe dat hij in de war was wat de datum van vertrek uit Afghanistan betreft. Hierbij brengt verzoeker in herinnering dat hij zich ten tijde van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken in een situatie van extreme materiële armoede bevond.

Er zijn volgens verzoeker talrijke elementen die door hem zijn uiteengezet, die buiten beschouwing werden gelaten, zoals de locatie van het *checkpoint*, het aantal aanwezige personen, de documenten voor de aanwerving, de overige *checkpoints* in het district, de namen van zijn collega's, zijn precieze functie, de werktijden en anekdotes die hij had meegemaakt. Verzoeker houdt vol dat hij zeer volledige verklaringen heeft afgelegd over zijn functie, die zijn vrees voor vervolging bevestigen.

- Wat verzoekers individuele situatie betreft

In zijn middel wijst verzoeker erop dat hij zijn ganse leven in Afghanistan heeft gewoond en dat zijn familie nog steeds in Afghanistan verblijft, hetgeen hem veel stress oplevert, zo stelt hij. Daarnaast stipt hij aan dat hij in Kroatië werd mishandeld door de ordestrejdkrachten en dat hij in België gedurende enkele maanden op

straat heeft geleefd, hetgeen zijn mentale toestand zou hebben beïnvloed. Omwille van dit profiel, zo vervolgt verzoeker, kan van hem niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde verhaal worden verwacht dan van iemand die beter opgeleid is. Er werd onvoldoende rekening gehouden, zo oppert verzoeker, met zijn bijzonder kwetsbare profiel.

- Met betrekking tot het voordeel van de twijfel

Verzoeker is ervan overtuigd dat de beoordeling te streng is en dat hij in aanmerking dient te komen voor de toekenning van het voordeel van de twijfel, waarbij hij oude rechtspraak van de voormalige Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen en rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) aanhaalt.

- Vrees omwille van 'verwestering'

In een volgend middelonderdeel gaat verzoeker in op zijn vrees voor vervolging omwille van 'verwestering'. Verzoeker stelt dat terugkeerders in Afghanistan blootgesteld kunnen worden aan daden van vervolging waarbij hij een rapport van vzw Nansen aanhaalt uit 2021. Verzoeker voert aan dat hij in geval van terugkeer het risico loopt op daden van vervolging door toedoen van zogeheten AGE's (*anti-government-elements*) omwille van het vermoeden dat hij westerse waarden geïnternaliseerd heeft. Afghanen die als 'verwesterd' dreigen te worden gepercipieerd, worden door het UNHCR als risicogroep geïdentificeerd. Verzoeker wijst op informatie van het voormalige EASO waarin het risico op vervolging omwille van 'verwestering' wordt toegelicht, in het bijzonder voor jongeren in hun tienerjaren. Verzoeker verwijst hierbij onder andere naar de tussenkomst van de Duitse antropologe F. STAHLMANN. Volgens verzoeker zijn er heel wat voorbeelden van incidenten waarbij de taliban terugkeerders hebben gearresteerd of vermoord, zoals in een EASO-rapport van 2020 werd opgenomen, in een rapport van het *Refugee Support Network* van 2016 en in een rapport van *Asylos* van 2017. In de rapporten wordt benadrukt dat het risico groter is voor jongeren in hun tienerjaren omdat deze door hun jonge leeftijd erg beïnvloedbaar zijn.

Verzoeker wijst ook op een verklaring van een gezaghebbende stem bij de taliban waaruit zou blijken dat in Europa afgewezen Afghaanse asielzoekers die naar Afghanistan worden uitgewezen voor het gerecht zouden worden gebracht. Verzoeker stipt aan dat onder andere uit informatie van *Asylos* blijkt dat terugkeerders uit Europa gemakkelijk worden herkend door hun gemeenschap en gestigmatiseerd worden of zelfs slachtoffer worden van geweld. De situatie van Afghanen die als verwesterd worden gepercipieerd, valt volgens verzoeker zowel onder vervolging omwille van een toegeschreven politieke overtuiging, omwille van religie én omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep. Verzoeker houdt een theoretische beschouwing over de vervolgingsgrond van de 'toegeschreven' politieke overtuiging, waarbij hij ook rechtspraak van de Raad citeert uit 2019 en 2022. Uit de UNHCR-*guidelines* betreffende verzoeken om internationale bescherming gebaseerd op religie leidt verzoeker af dat de betrokkene niet noodzakelijk effectief bekeerd dient te zijn tot een andere godsdienst om als zodanig te worden gepercipieerd, hetgeen ook neerkomt op een gewijzigde politieke overtuiging omdat dit geassocieerd wordt met steun aan de internationale gemeenschap. Volgens verzoeker is de groep van de jonge 'verwesterde' Afghanen een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/4, §4, d) van de vreemdelingenwet. De groep van de 'verwesterde' Afghanen wordt door *Asylos* als een geviseerde groep beschouwd, zo stelt verzoeker. Verzoeker stelt dat uit de studie van F. STAHLMANN blijkt dat het feit dat een Afghaan in Europa heeft verbleven, volstaat om door de taliban gevisieerd te worden. Hij verwijst ook onder andere naar publicaties van L. SCHUSTER en N. MAJIDI die ingaan op de mogelijke gevolgen van gedwongen verwijdering en terugkeer naar Afghanistan na een verblijf in het Westen. Tenslotte citeert verzoeker een vernietigingsarrest van de Raad van 31 maart 2022 en stelt dat dezelfde redenering op zijn geval moet worden toegepast.

Hij oppert dat hij al meer dan drie jaar in Europa leeft en duidelijk 'verwesterd' is, hij nooit traditionele Afghaanse kleding draagt, maar zich *casual* kleedt, geen baard heeft en een moderne haarsnit, Nederlandse lessen volgt en vertrouwd is geraakt met de westerse cultuur en westerse waarden. Verzoeker wijst erop dat hij een openbaar *facebook*-profiel heeft, zodat hij zou kunnen worden gevonden. Hierover werden geen vragen gesteld, zo zegt verzoeker.

Verzoeker wijst er ook op dat hij afkomstig is uit een conservatief dorp uit Kunar en dat er in deze provincie verschillende gewelddadige groepen aanwezig zijn. Uit dit alles leidt verzoeker af dat er een 'zeer groot' risico op vervolging bestaat in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, hetgeen volgens verzoeker niet wordt betwist in de bestreden beslissing.

- Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft

Verzoeker wijst met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire bescherming op de definitie van een 'gewapend conflict' in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, zoals uiteengezet in de

rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak Diakité. Hij stipt aan dat zijn herkomst uit Nangarhar niet wordt betwist. Verzoeker beweert dat de verwerende partij zich baseert op de EASO-COI-rapporten over de veiligheidssituatie in Afghanistan van 2021 en 2022. Omwille van het fragmentarische karakter van de beschikbare informatie en het gebrek aan betrouwbare bronnen meent verzoeker dat het onredelijk is om te spreken van een 'sterke daling' van het aantal burgerslachtoffers. Verzoeker brengt de nota van *Nansen* vzw van 23 juni 2022 in herinnering waarin wordt gesteld dat er onvoldoende informatie voorhanden is om een weigeringsbeslissing te kunnen nemen. Verzoeker betwist de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan en wijst op de EUAA *Country Guidance* van mei 2024 waarin wordt gesteld dat er in Afghanistan enkel nog sprake is van een intern gewapend conflict tussen de *de facto*-taliban-regering enerzijds en een aantal groeperingen, waaronder ISKP, anderzijds. Verzoeker betwist het standpunt van de commissaris-generaal betreffende het risico voor burgers op slachtofferschap van willekeurig geweld en meent dat hij op deze grond in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Vervolgens gaat verzoeker in op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en meent dat dit een reëel risico op ernstige schade uitmaakt zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Het land wordt geconfronteerd met extreme tekorten en armoede. Reeds vóór de machtsovername door de taliban bevond Afghanistan zich in een preciaire socio-economische toestand, zo stelt verzoeker, maar deze situatie is sedertdien nog verslechterd. Verzoeker citeert een internetartikel van *La Libre* van 23 maart 2022 en de verklaringen van Antonio Guterres over de actuele humanitaire toestand. Verzoeker is van oordeel dat de huidige dramatische socio-economische toestand door de gedragingen van de huidige *de facto*-regering worden veroorzaakt. Verzoeker geeft een reeks elementen zoals de bevroren tegoeden, het stopzetten van humanitaire hulp, de weigering van de taliban om scholen voor meisjes open te stellen, de werkloosheid en dergelijke meer. Verzoeker citeert opnieuw uit het vernietigingsarrest van de Raad van 31 maart 2022 en is van oordeel dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd indien er onvoldoende informatie voorhanden is betreffende de huidige socio-economische crisis in het licht van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker maakt de verbinding met de artikelen 2 en 3 van het EVRM en acht het noodzakelijk dat er een onderzoek dient te gebeuren naar een mogelijke schending van de rechten bedoeld in deze verdragsartikelen.

2.2. Aanvullende nota's

2.2.1. Op 28 januari 2026 heeft de verwerende partij een aanvullende nota overgemaakt, waarbij de landeninformatie wordt *geüpdatet*. Volgende COI-rapporten worden toegevoegd:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments.

EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202411/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf; HYPERLINK "https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf"

SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf

”

2.2.2. Ter terechtzitting legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer van 29 januari 2026 waarin recente informatie wordt aangebracht betreffende de actuele situatie in Afghanistan. In de aanvullende nota worden rapporten vermeld van de *United Nations Assistance Mission in Afghanistan* (UNAMA) van maart, juni en september 2025 en een rapport van het Mensenrechtencomité van de Verenigde Naties van juli 2025 over de mensenrechtenschendingen van Afghanistan die gedwongen werden gerepatriëerd, een ambtsbericht uit Canada van februari 2025 en het hoofdstuk over Afghanistan uit het *World Report* van *Human Rights Watch* van 2025. Daarnaast wijst verzoeker in zijn aanvullende nota op zijn integratie in België en wijst hij ook op het rapport van het Zwitserse ‘SEM’ van februari 2025 over de terugkeer van Afghanen vanuit het buitenland.

Als bijlage bij deze aanvullende nota voegt verzoeker een aantal documenten die op 11 januari 2026 aan hem werden verzonden vanuit Peshawar (Pakistan). Deze documenten betreffen een onvertaald ‘origineel’ certificaat betreffende zijn opleiding bij de ALP, een ‘originale’ badge van verzoeker van de ALP en een ‘originale’ bankkaart van de Azizi Bank (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 1-3).

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle

elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van het beroep

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

De artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en bij uitbreiding artikel 62, §2 van de vreemdelingenwet, hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

5.1.1. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”*. Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar het door verzoeker geschonden geachte artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren”*.

5.1.2. Verzoeker is een Afghaan van Pashtoun-origine die afkomstig is uit het Kama-district in de provincie Nangarhar (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 13 september 2023, persoonsgegevens). Hij verklaarde in 2023, ter gelegenheid van het zogeheten Dublin-interview, onder andere analfabeet te zijn, nooit te hebben gewerkt en Afghanistan op 7 maart 2022 verlaten te hebben (*Ibid.*). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde hij dat hij school liep tot de 7de of 8ste graad (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 6 mei 2025, p. 8), en bij het opstellen van de vragenlijst op 12 maart 2025 verklaarde hij dat hij vreesde vermoord te worden door de taliban omwille van zijn tewerkstelling als ALP-medewerker die tijdens patrouilles met de Amerikanen samenwerkte (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS, 12 maart 2025). Hij zou deze job bij de ALP sinds 2019 (*Ibid.*, Verklaring DVZ, 13 september 2023, reisroute) of sinds mei 2020 (*Ibid.*, Vragenlijst CGVS, 12 maart 2025) tot aan de machtsovername hebben uitgeoefend, dus gedurende méér dan een jaar. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde hij evenwel dat hij zijn job slechts gedurende 8 maanden uitoefende (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 6 mei 2025, p. 9) en ontkende hij dat hij ooit met de Amerikanen had samengewerkt (*Ibid.*, p. 12). Hij stelde zelfs uitdrukkelijk dat de ALP nooit met de Amerikanen samenwerkte (*Ibid.*). Wat de vervolgingsfeiten betreft, stelt verzoeker dat zijn vader reeds voor de machtsovername dreig telefoons zou hebben ontvangen van de taliban (*Ibid.*, p. 16). Ten tijde van de machtsovername gaf de commandant het bevel om alles achter te laten en weg te lopen (*Ibid.*, p. 17). Verzoeker zou uiteindelijk op 19 augustus 2021 uit Afghanistan vertrokken zijn (*Ibid.*, p. 18).

5.1.3. In de bestreden beslissing worden eerst en vooral een aantal bedenkingen geuit betreffende verzoekers algehele geloofwaardigheid omdat hij zowel in Kroatië als in Frankrijk bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming andere persoonsgegevens (naam en geboortedatum) had opgegeven. Daarnaast stelde de commissaris-generaal ook vast dat verzoeker over het tijdstip van vertrek uit zijn land van herkomst, over zijn scholing én over zijn tewerkstelling allerhande uiteenlopende verklaringen aflegde.

In zijn middel geeft verzoeker toe dat hij over een aantal aspecten onjuiste verklaringen heeft afgelegd, en hij schuift de verantwoordelijkheid met betrekking tot de onjuiste persoonsgegevens af op de mensensmokkelaar, die hem had geadviseerd om in Kroatië onjuiste gegevens mee te delen zodat hij niet kon worden opgespoord. Verzoeker schrijft voorts de uiteenlopende verklaringen over zijn scholing en tewerkstelling toe aan het feit dat hij in België gedurende de eerste maanden op straat leefde en dat hij een kwetsbaar profiel heeft. De Raad erkent dat preciaire psychosociale omstandigheden en slaapgebrek aanleiding kunnen geven tot bepaalde concentratieproblemen tijdens de interviews. Er kan dus zeker begrip worden getoond voor bepaalde vergetelheden of omissies, maar verzoeker kan dakloosheid onmogelijk invoeren ter rechtvaardiging van zijn totaal uiteenlopende verklaringen over een aantal elementaire zaken zoals zijn geletterdheid en scholing, (de duur van) zijn tewerkstelling of de samenwerking van de ALP met de Amerikanen.

5.1.4. Ter gelegenheid van het opstellen van de vragenlijst verklaarde verzoeker dat hij in 2020 gedurende 6 maanden een opleiding had genoten (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS, 12 maart 2025). Tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigde verzoeker uitdrukkelijk dat de opleiding 6 maanden duurde. Uit de beschikbare objectieve landeninformatie blijkt echter dat de opleiding bij de ALP slechts 4 weken in beslag nam (AD, stuk 6, Landeninformatie, COI Focus Afghanistan, De Afghaanse Lokale Politie (*Afghan Local Police*), ALP, 24 augustus 2018, p. 28). In weerwil van verzoekers beweringen kan uit het mailbericht dat verzoeker op 16 mei 2025 aan de *protection officer* richtte, niet worden opgemaakt dat hij een correctie aanbracht betreffende de duur van de opleiding. De aangebrachte correcties hadden blijkens het administratief dossier betrekking op het caloriegehalte (?) van een Kalasjnikov-kogel en de duur van zijn tewerkstelling. Het feit dat verzoeker onjuiste verklaringen aflegt over de duur van de opleiding van ALP-agenten, doet in hoge mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden profiel. Het loutere gegeven dat hij een aantal onverifieerbare verklaringen over de aanwerving, de aanwezigheid in het *checkpoint* en zijn collega's zou hebben afgelegd, betekent niet dat zijn voorgehouden profiel als geloofwaardig kan worden bestempeld. Verzoeker slaagt er in zijn middel in elk geval niet in om aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk voor de ALP heeft gewerkt.

5.1.5. Met betrekking tot de door verzoeker geschetste vervolgingsfeiten is het opvallend dat verzoekers vader vóór de machtsovername meermaals telefonisch bedreigd zou zijn door de taliban (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 6 mei 2025, p. 15), terwijl verzoeker zelf nooit *face to face*-bedreigingen zou hebben ontvangen (*Ibid.*, p. 16). Het komt bovendien enigszins bevreemdend over dat de taliban er destijds in slaagden verzoekers vader meermaals rechtstreeks telefonisch te bereiken, terwijl verzoeker zelf verklaarde de voorbije jaren geen rechtstreekse telefonische contacten meer te hebben gehad met zijn ouders en enkel via zijn jongere broer in contact te kunnen treden met zijn ouders (*Ibid.*, p. 7).

Na verzoekers vertrek zouden zijn vader en zijn overige familieleden helemaal niet meer gecontacteerd zijn door de taliban, hoewel ze thans overal in de dorpen aan de macht zijn (*Ibid.*, p. 18). Dit strookt niet met de stelling van verzoeker in zijn middel, dat de jacht op voormalige soldaten en politieagenten na de

machtsovername een prioriteit zouden zijn voor de taliban. Zowel de verklaringen van verzoeker over zijn voorgehouden profiel, als zijn verklaringen over de vervolgingsfeiten komen, gelet op de gedane vaststellingen, weinig geloofwaardig over. Verzoeker komt, gelet op de vaststellingen betreffende zijn algehele geloofwaardigheid en de weinig aannemelijke verklaringen over zijn tewerkstelling en de voorgehouden vervolgingsfeiten niet in aanmerking voor de toekenning van het voordeel van de twijfel.

5.1.6. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer waarbij hij een aantal 'originele' documenten voegde betreffende zijn tewerkstelling bij de ALP (Aanvullende nota verzoeker 29 januari 2026, bijlagen 1-3). Tijdens het persoonlijk onderhoud had verzoeker echter verklaard dat hij in de onmogelijkheid verkeerde om stukken voor te leggen die zijn tewerkstelling bij de lokale politie bewijzen omdat hij alle documenten en foto's bij zijn vertrek uit Afghanistan op 19 augustus 2021 had achtergelaten op het *checkpoint* waar hij werkte, en dat na de machtsovername alles werd vernietigd (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 6 mei 2025, p. 13-14).

Ter terechtzitting werd verzoeker geconfronteerd met de opmerkelijke vaststelling dat er plots wel 'originele' stukken opduiken die in januari 2026 vanuit Peshawar (Pakistan) werden opgestuurd, terwijl hij steeds had verklaard dat de stukken aan de controlepost waren achtergebleven en vernietigd waren. Verzoeker kan geen enkele verklaring aanreiken hoe het komt dat zijn 'originele' werkdocumenten 4,5 jaar later in Pakistan opduiken. Hij wijst er enkel op dat hem werd verweten onvoldoende bewijzen te hebben aangebracht en dat hij daarom deze documenten heeft opgevraagd.

Er rijzen echter sterke twijfels over de authenticiteit van deze stukken. In de bestreden beslissing werd naar aanleiding van de door verzoeker neergelegde taskara reeds verwezen naar de landeninformatie waaruit blijkt dat de bewijswaarde van Afghaanse documenten uiterst relatief is omdat deze vaak worden vervalst en in Pakistan worden verhandeld. De twijfels over de authenticiteit van deze documenten wordt versterkt doordat de Engelse tekst op het neergelegde opleidingscertificaat (Aanvullende nota verzoeker 29 januari 2026, bijlage 1) een aantal opvallende anomalieën bevat. Zo wordt in het logo linksbovenaan "*Ministry of Interior Affairs*" vermeld, terwijl in het centrale logo op de achtergrond "*Ministry of Interior*" vermeld staat. Bovendien bevat de ondertitel in het centrale achtergrondlogo een opvallende taalfout in het Engels "*General Training Commang*". Vervolgens merkt de Raad op dat de neergelegde 'originele' werkbadge (*Ibid.*, bijlage 2) rakelings langs het logo werd afgesneden en de vermelding "*ALP*" bevat, hoewel het logo op de badge helemaal niet overeenkomt met de afbeelding van het logo van de ALP die in de landeninformatie is opgenomen (AD, stuk 6, Landeninformatie, COI Focus Afghanistan, De Afghaanse Lokale Politie (*Afghan Local Police*), ALP, 24 augustus 2018, p. 69). Verzoeker slaagt er niet in zijn voorgehouden profiel van ALP-medewerker aannemelijk te maken.

5.1.7. Verzoeker bespreekt vervolgens in zijn middel een vrees voor vervolging omwille van (gepercipieerde) verwestering. Hij beperkt zich zowel in zijn verzoekschrift als in zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota tot een hoofdzakelijk theoretisch betoog, dat doorspekt is met allerhande landeninformatie, maar hij brengt weinig concrete gegevens aan die op zijn persoonlijke situatie kunnen worden betrokken.

5.1.8. In haar aanvullende nota van 28 januari 2026 stelt de verwerende partij het volgende betreffende het risico op vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille van 'gepercipieerde' verwestering:

"Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te

keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen. Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel.

De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn

met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

*Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.*

Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie."

5.1.9. Zoals in de aanvullende nota van de verwerende partij in de verf wordt gezet, zijn bepaalde individuele elementen, zoals de leeftijd van de betrokkene, de duur van zijn verblijf in het Westen, zijn gedragingen en profiel van belang om het eventuele risico op vervolging te beoordelen.

5.1.10. Uit de beoordeling van verzoekers asielrelaas is gebleken dat zijn vrees voor vervolging door de taliban onaannemelijk is omdat hij zijn voorgehouden profiel van ALP-agent volstrekt ongeloofwaardig is. Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat verzoeker om die reden in geval van terugkeer onder de negatieve aandacht van de taliban zou komen.

5.1.11. Verzoeker was ongeveer 20 jaar oud en dus meerderjarig toen hij in 2021 Afghanistan verliet en heeft zijn vormende jaren dus in Afghanistan doorgebracht. De familieleden van verzoeker, op zijn broer na, verblijven op heden nog in Afghanistan en hij onderhoudt nog geregeld contacten met zijn familie (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 6 mei 2023, p. 7). Ondertussen verblijft verzoeker een drietal jaren in België, maar deze duur weegt uiteraard geenszins op tegen de duur van zijn verblijf in zijn land van herkomst.

Verzoeker omschrijft zichzelf als een praktiserend soennitisch moslim, die ook in Oostende af en toe de moskee bezoekt (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 6 mei 2023, p. 4-5). Hij heeft geen enkel begin van bewijs aangereikt dat hij bepaalde gedragingen zou vertonen die erop wijzen dat hij bepaalde westerse waarden zou hebben verinnerlijkt.

In zijn middel beweert verzoeker dat hij nooit traditionele Afghaanse kleding draagt, maar zich *casual* kleedt, geen baard heeft en een moderne haarsnit, Nederlandse lessen volgt en vertrouwd is geraakt met de westerse cultuur en westerse waarden, maar hij levert hiervan geen bewijs.

5.1.12. Wanneer, zoals *in casu*, de voorgehouden vrees voor vervolging op basis van zijn vluchtrelaas niet langer actueel wordt geacht en verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van zijn verblijf in het Westen, bestaat er

geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5.2.1. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

5.2.2. Met betrekking tot de 'ernstige schade', zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet, worden geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat de vervolging die hij vreest omwille van zijn voorgehouden profiel van voormalig ALP-agent en de vrees omwille van 'gepercipieerde' verwestering, ongeloofwaardig werd bevonden. Zodoende kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

5.2.4. Verzoeker stelt in een laatste onderdeel van zijn middel dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet omwille van de huidige humanitaire en socio-economische toestand in Afghanistan. Hij haalt hierbij een vernietigingsarrest aan van de Raad van 31 maart 2022 en verwijst summier naar de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Uit de rechtspraak blijkt evenwel dat er verschillen bestaan tussen schendingen van artikel 3 van het EVRM en 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

5.2.5. De Raad stipt aan dat de ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*). Slechts wanneer precaire socio-economische omstandigheden overwegend het resultaat zijn van opzettelijke gedragingen of omissies van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling.

Hoewel verzoeker in zijn middel aangeeft dat Afghanistan zich reeds vóór de machtsovername door de taliban in een precaire socio-economische toestand bevond, is hij van oordeel dat de *de facto*-talibanregering wel overwegend verantwoordelijk is voor de huidige belabberde socio-economische en humanitaire situatie die als ernstige schade kan worden gekwalificeerd. Er dient dus te worden nagegaan of de huidige situatie

voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van een actor of dat deze het gevolg is van een samenloop van allerhande objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

5.2.6. In haar aanvullende nota van 28 januari 2026 stelt de verwerende partij hierover het volgende:

“(…)

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(…) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazare Sharif, and Herat City van augustus 2020, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security related, and humanitarian developments van 4 november 2022, de EUAA Afghanistan – Country

Focus van januari 2022, EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren."

Uit wat voorafgaat blijkt dat er wel degelijk landeninformatie voorhanden is betreffende de oorzaken van de huidige socio-economische en humanitaire crisis in Afghanistan. Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat deze wel degelijk hoofdzakelijk veroorzaakt zou worden door het optreden of het verzuim van de de facto-talibanregering.

5.2.7. Terloops stipt de Raad aan dat dit niet wegneemt dat een terugkeer naar Afghanistan aanleiding zou kunnen geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM omwille van de precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar. Zoals hierboven uiteengezet, valt deze mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM evenwel buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De eventuele schending van artikel 3 van het EVRM omwille van factoren die niet als 'ernstige schade' kunnen worden aangemerkt, dient alleszins grondig te worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

5.2.8. De Raad merkt hierbij op dat het begrip 'ernstige schade' uit artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet betrekking heeft "op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, hetgeen een duidelijke mate van individualisering veronderstelt

(HvJ 17 februari 2009, Elgafaji, C 465/07, ptn. 32 en 38; HvJ 10 juni 2021, Bundesrepublik Deutschland, C 901/19, pt. 25).

5.2.9. Verzoeker beschikt over een familiaal netwerk in Afghanistan waarmee hij frequent contacten onderhoudt (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 6 mei 2023, p. 7). Verzoekers oom zou de reis naar Europa georganiseerd hebben en zou hiervoor 6.000 à 6.500 euro betaald hebben (AD, stuk 7, Inventaris + Documenten DVZ, Verklaring DVZ, 13 september 2023, reisroute). Verzoeker beschikt dus over een familiaal netwerk in zijn land van herkomst dat bovendien enigermate kapitaalkrachtig is dat hem, in geval van terugkeer naar Afghanistan, zou kunnen behoeden tegen het wegzinken in een situatie van extreme armoede.

5.2.10. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, bespreekt verzoeker in zijn middel de veiligheidssituatie in Afghanistan die volgens hem voor burgers nog steeds gevaarlijk is. Hij meent ook dat er onvoldoende informatie voorhanden is. In de aanvullende nota, die ter terechtzitting wordt neergelegd, worden actuele gegevens betreffende veiligheidsincidenten aangeleverd, maar hieruit blijkt dat het aanwezige geweld en de mensenrechtenschendingen hoofdzakelijk een gericht karakter vertonen en niet als willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict kunnen worden gekwalificeerd.

5.2.11. In zijn aanvullende nota van 28 januari 2026, waarin onder andere de meest recente landeninformatie mede in overweging wordt genomen, stelt de commissaris-generaal betreffende de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan het volgende:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflictgerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal ‘armed clashes’, luchtaanvallen en incidenten met IED’s allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara’s. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban

tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting."

5.2.12. Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er actueel nergens in Afghanistan sprake te zijn van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij omwille van bepaalde individuele kenmerken een hoger risico loopt op slachtofferschap van het zeer beperkt aanwezige willekeurige geweld in de provincie Nangarhar, waarvan hij beweert afkomstig te zijn.

6. Besluit

6.1. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, noch van de artikelen 48 tot en met 48/7 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aangetoond dat de commissaris-generaal

onzorgvuldig of onredelijk te werk zou zijn gegaan of dat de beslissing zou zijn behept met een motiveringsgebrek.

Het door verzoeker aangevoerde middel is ongegrond. Voor zover als nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN